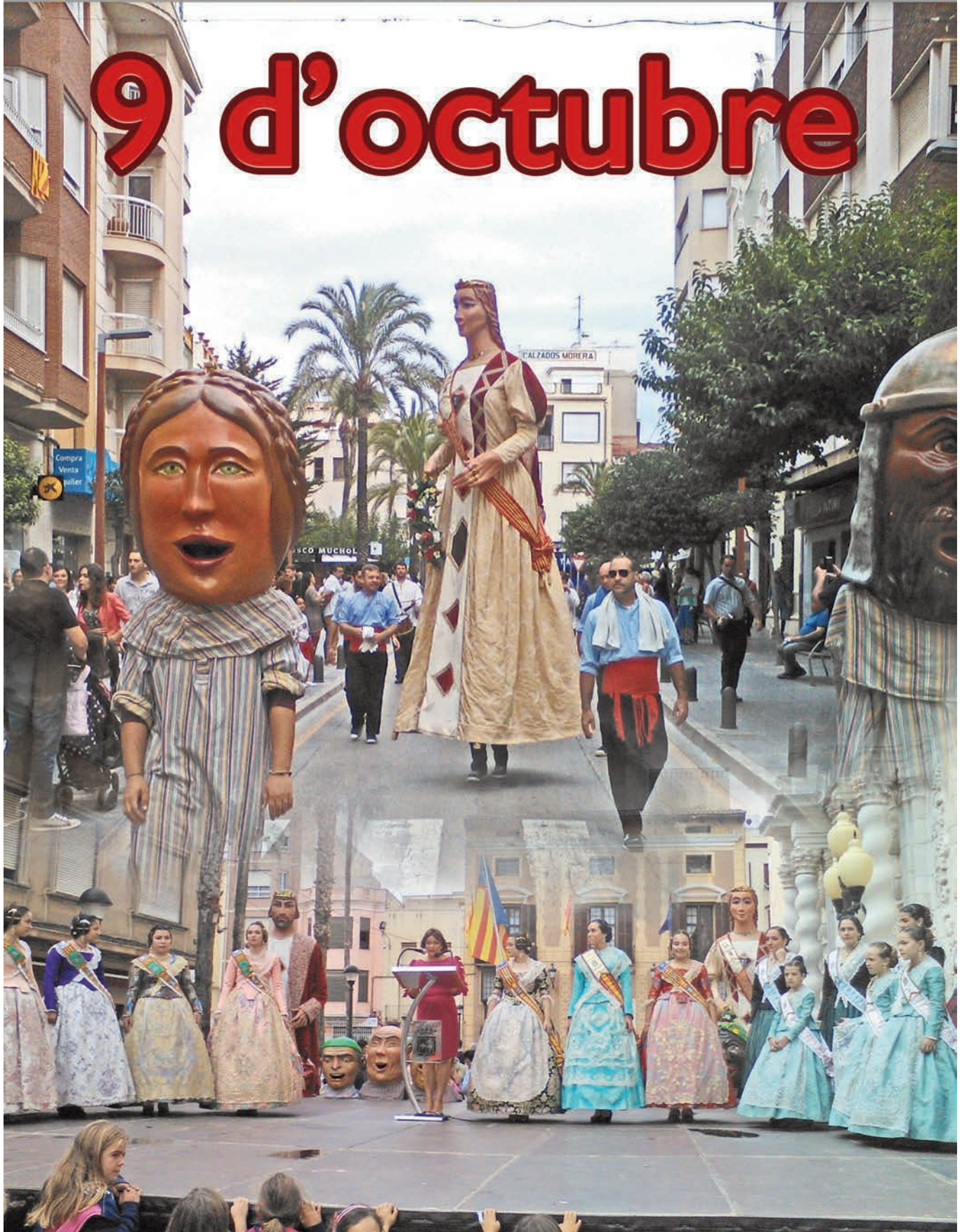

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.054
14 octubre 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

9 d'octubre

“Fronteres” i “Exilis”: 700 anys de la mort de Ramon Llull

1054

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

NOU D'OCTUBRE POC REIVINDICATIU

Benicarló va ser conquistada per Jaume I. I és per mandat d'aquest rei que sé li concedeix la Carta de poblament. Va ser, en el seu nom, el cavaller aragonès Ferrant Pérez de Pina, Senyor de Larrés (Sabiñánigo, Osa), l'encarregat de fer-ho en el seu nom, en data 14-6-1236. És a dir, enguany s'han complit 780 anys del nostre naixement com a Benicarló. Per primera vegada este nom apareix reflectit justament a la carta pobla pel que fa al primigeni nucli de poblament, passant a denominar-se Benigazlum o Benicastló, en terme de Peníscola. En aquella data, depenia encara de la jurisdicció del Castell de Peníscola. A partir d'aquesta concessió a 30 Repobladors amb els seus respectius servidors i famílies, Benicastló va començar a adquirir certa entitat com a població. No hi havia ni banderes ni himnes, ni res que fera diferents als repobladors de la gent que ací vivia. Un nucli poblacional que molt prompte va tindre clara la seua identitat com a poble i aviat els seus habitants van emancipar-se de Peníscola.

Quina llàstima que ningú tinguera en compte l'aniversari del nostre naixement com a poble. Cap referència oficial, cap al·lusió des del consistori. Però tampoc institucions com ara el Centre d'estudis del Maestrat han reclamat la celebració com cal d'esta data tan important per a Benicarló.

Res de res. Això sí, després ens omplim la boca, portem pancartes reivindicatives a manifestacions que es celebren al cap i casal i cridem reclamant l'independència a concerts que es celebren a la plaça de Sant Bertomeu. Si nosaltres no som capaços de reivindicar allò que és nostre, mai serem res. Massa vegades ens perden en debats estèrils de colors que manquen o sobren a les banderetes, en lletres als himnes, i, fins i tot, si els nostres representants canten o no l'himne. Detalls que ens han vingut de fora i que, en definitiva, només són la corfa més externa de la nostra identitat com a poble.

Si, senyors. Al final no ens quedarà res. Deixem de barallar-nos per qüestions supèrflues, mirant-nos només el nostre melic, i comencem a treballar pels nostres drets com a poble. Tal volta, amb 780 anys, ja seria hora.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

- Còpies de tot tipus i tamanys
- Llibreria General i Musical
- Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Diada valenciana

texREDACCIÓ

Benicarló va tancar els actes de commemoració del 9 d'octubre amb un multitudinari acte institucional a la Plaça de Sant Bertomeu. Va ser el fermall d'un intens cap de setmana, amb actes organitzats en part per la regidoria de Cultura. Els benicarlandos van sortir al carrer per participar d'ells, omplint els carrers del centre de la ciutat. Dissabte per la nit, els encarregats d'obrir foc (i mai millor dit) van ser els dimonis de la Falla Els Cremats, que van omplir de pólvora els carrers del centre històric. Des de la plaça de Sant Bertomeu a la de la Constitució, menuts i grans gaudiren de la festa del foc. En finalitzar, va començar el concert del grup Pepet i Marieta, també a la plaça de Sant Bartomeu, que gaudeix de gran popularitat tant a Benicarló com a la comarca. A més, donada l'hora de començament del concert, els xiquets s'afegiren a la festa. Va ser, en definitiva, una actuació per a tots els públics que va ficar a ballar a tota la plaça.

NOU D'OCTUBRE

El dia de la festa de tots els valencians els actes arrencaven amb el passeig cívic amb bicicleta per la ciutat. Prop d'un centenar de ciclistes s'uniren a la festa, que va començar a la plaça de la Comunitat Valenciana i finalitzava a la de Sant Bartomeu, on es va celebrar un sorteig de regals

ve de la pàgina anterior

entre els participants. A continuació, es formava a les portes del primigeni ajuntament de la ciutat la processó cívica que obrien els gegants de la ciutat, Tolo i Mar, acompanyats dels seues nans. El Grup de danses La Sotà posava la nota de tradició al festeig, ballant peces tradicionals valencianes. Darrere van desfilir les Falleres Majors de Benicarló acompanyades de les seues corts d'honor i la Reina de les Festes amb les seues Dames. La representació municipal tancava la desfilada, acompanyats de centenars de benicarlandos que van voler participar de la festa.

LA FESTA DE LA CONCÒRDIA

Aquest any el consistori va canviar l'escenografia i va disposar una posada en escena amb un escenari situat a la porta de l'església del patró de la ciutat. Com a teló de fons, la façana del consistori, que lluïa les banderes oficials. Xaro Miralles, alcaldessa de la ciutat, recordava la gran quantitat de símbols que van embolcallar l'acte i que serveixen per commemorar una jornada que se celebra "junts, en harmonia i concòrdia, esforçant-nos per fer-nos sentir, i reflexionant sobre el que hem estat, som i què volem ser". L'alcaldessa de Benicarló va recordar que la jornada era "un punt de partida d'una evolució que encara no s'ha aturat", ja que la història han conformat el Benicarló actual, "una ciutat que mira al futur amb esperança, que treballa dia a dia per afrontar els nous reptes i que sap estimar la seua història, la seua cultura, la seua llengua i totes les seues tradicions". Miralles va desitjar als seus conciutadans que la festivitat de

tots els valencians "done llum per trobar un horitzó de vida digne, on la ciutadania siga activa políticament, on hi haja una política de les persones per a les persones" i que permeta, en definitiva, "mirar-nos i sentir-nos orgullosos de ser un poble". Les notes de la Muixeranga i de l'Himne de la Comunitat Valenciana tancaven la part institucional.

El 9 d'octubre és el Dia de la Comunitat Valenciana i en ell es commemora l'entrada a la ciutat de València del rei Jaime I en 1238. En canvi, a nivell de tot el territori de la Comunitat Valenciana, es tracta d'una celebració institucional contemporània que té el seu origen l'any 1976, quan en el Plenari de Parlamentaris es proclama per a aquesta data el Dia Nacional del País Valencià, i que finalment va adoptar la denominació actual de Dia de la Comunitat Valenciana.

Convenis amb les empreses que col·laboren en els Premis Literaris

text REDACCI

Ashland Chemical, IFF i la Fundació Caixa Benicarló han formalitzat els convenis de col·laboració amb l'Ajuntament per a l'organització dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló. Els acords ratifiquen l'aposta de les entitats per uns premis que pretenen situar a Benicarló com a capital cultural literària.

L'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, ha firmat els convenis de col·laboració empresarial amb Ashland Chemical, IFF i la Fundació Caixa Benicarló, a través dels quals es regula la seua col·laboració en el desenvolupament i organització dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló. Les tres entitats mostren d'aquesta manera el suport que, des del primer dia, han donat als Premis Literaris, amb l'objectiu de contribuir a la consolidació de Benicarló com un referent cultural de primer ordre i amb la voluntat de fer de la cultura un motor de desenvolupament econòmic.

L'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, ha mostrat el seu agraïment a les tres entitats, «que mostren una vegada més el seu interès pels projectes culturals que organitzem des de Benicarló». L'alcaldessa ha destacat que «gràcies a la col·laboració de tots, els Premis Literaris Ciutat de Benicarló ens permetran exhibir un enorme potencial creatiu, científic, històric i artístic».

Comença a rodar la novena edició dels Premis al Comerç Local

text REDACCI

La Regidoria de Comerç i Turisme de l'Ajuntament de Benicarló ha convocat els Premis al Comerç 2016, amb l'objectiu de promoure la qualitat de l'empresa comercial, i també com a reconeixement a l'activitat empresarial desenvolupada en el sector comercial o de serveis. Les candidatures es poden presentar fins al 24 d'octubre.

Un any més, la Regidoria de Comerç i Turisme vol fer visible la seua aposta pel comerç de Benicarló convocant els Premis al Comerç Local, una iniciativa que ja fa vuit anys que es va posar en marxa i que té la voluntat de promoure i potenciar la qualitat de les empreses comercials. Els premis tenen un caràcter honorífic i consisteixen en una distinció i un trofeu atorgats per l'Ajuntament de Benicarló. Segons s'estableix en les bases publicades, podran optar als premis les xicotetes i mitjanes empreses vinculades a l'activitat comercial o de serveis, que compten amb un o més establiments a la ciutat de Benicarló.

Els premis s'engloben en quatre categories diferents: Premi a la Trajectòria Empresarial (com a reconeixement a una empresa amb una antiguitat major de 50 anys, sense haver canviat de titular més enllà de la successió familiar); Premi a la Solidaritat i a la Responsabilitat Social Empresarial (en reconeixement a empreses que destaquen per la seua activa col·laboració i implicació amb la societat local); Premi a la Qualitat Comercial (destinat a reconèixer l'esforç de tots els establiments que hagen dut a terme la implantació d'un sistema de qualitat certificat; i finalment, Premi a la Innovació, Renovació i Imatge Comercial (per a reconèixer l'esforç, treball i inversió d'aquells empresaris que han dut a terme millores i reformes dels seus establiments en els últims 3 anys). Les candidatures per a les diferents categories es poden presentar fins al 24 d'octubre. Recordem que els guanyadors de l'any passat van ser Restaurant Chuanet, Hotel Rosi i Restaurant Neptuno en la categoria de Qualitat Comercial; Automotive en l'apartat d'Innovació, Renovació i Imatge Comercial; Restaurant Chuanet en la categoria de Trajectòria Empresarial; i Trazos Tatroo en l'apartat de Solidaritat i Responsabilitat Social Empresarial.

EL SINDIC OBRI UNA QUEIXA D'OFICI PER XARXA LLIBRES

text i foto NAT LIA SANZ / REDACCI

El síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, José Cholbi, ha obert una queixa d'ofici per a investigar els problemes derivats de l'aplicació del programa del banc de llibres Xarxa Llibres. L'oficina del defensor del poble valencià ha rebut durant l'últim mes nombroses queixes de mares i pares d'alumnes sobre este assumpte. No obstant això, segons es desprèn de les notícies aparegudes en els mitjans de comunicació, les queixes que han arribat al Síndic no són casos aïllats, per la qual cosa esta institució ha decidit, amb l'obertura d'esta queixa d'ofici, fer extensiva la recerca a tot el territori de la Comunitat.

Les famílies que s'han dirigit al Síndic han posat de manifest que l'Administració educativa no està complint amb el seu compromís de fer-se càrrec de les despeses dels llibres. Esta circumstància, sumada al fet que la majoria dels centres no poden avançar els diners necessaris per a l'adquisició de llibres i material curricular, fa que la despesa torne a recaure en els pares.

Unes altres qüestions que han arribat fins al defensor són les originades per l'entrada en vigor de la LOMCE, que ha obligat les famílies afectades de nou a comprar lots complets a pesar d'haver tornat els llibres del curs anterior al col·legi. Una situació similar és la dels alumnes que repetixen curs, als quals no els servixen els llibres de l'any anterior i han de renovar-los completament.

Segons el parer de les AMPA que s'han dirigit a la institució, la normativa que regula les subvencions destinades al funcionament de bancs de llibres de text no ha arribat amb la previsió necessària als centres, fet que ha obligat a alguns centres al "copagament" per a completar els lots de llibres. Esta mateixa urgència també ha provocat una falta d'organització i l'augment del volum de treball dels equips directius dels centres i del seu personal docent al començament d'este curs.

Tant les crítiques socials causades per l'aplicació del programa Xarxa Llibres, com el fet que, quasi un mes després de l'inici del curs, continuen havent-hi alumnes que no disposen de tot el material escolar han determinat la decisió del Síndic d'iniciar una queixa d'ofici dirigida a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport.

COMDNA PER UNA BUFETADA A UNA MENOR

text NAT LIA SANZ

La secció Segona de l'Audiència Provincial de Castelló ha condemnat a una dona a sis mesos d'allunyament de la seva filla, menor d'edat, per donar-li una bufetada i una forta estirada del braç esquerre.

La Sala desestima així un recurs d'apel·lació interposat per la dona a aquesta sentència, que la condemnava per un delictes de violència domèstica, pel qual, a més de la mesura d'allunyament, li va imposar l'obligació de realitzar 25 dies de treball en benefici de la comunitat. La mare va recórrer la sentència davant l'Audiència de Castelló en considerar que no

hi havia proves suficients per a la condemna. En aquest sentit, la resolució de la Secció Segona explica que "es pot tractar de desvirtuar la declaració de la menor, en tant que no és cert que rebés una mossegada de la seva mare en el nas", com va relatar la nena en el judici. Afegeix, no obstant això, que "la seva declaració, les concretes dolències patides, i la intervenció providencial dels agents de l'autoritat que van ser testimonis directes de part dels fets jutjats, permet arribar a una solució condemnatòria".

La Sala en la seva resolució dóna per vàlids els arguments del jutge penal, en els quals explica que l'acusada va tractar d'imposar el seu criteri "per mitjà de la violència, superant de forma contundent el deure correcte que com a mare, a la mateixa li corresponia, fent valer la seva major força física".

DEUEN HORES ALS FUNCIONARIS

text NAT LIA SANZ

El Partit Popular de Benicarló ha denunciat que l'equip de govern deu hores extraordinàries a alguns funcionaris i segueix autoritzant-les, malgrat no disposar de diners al pressupost per pagar-les.

Els populars es basen en informes dels tècnics, que vénen avisant des del mes de febrer. El regidor popular, José María Serrano, adverteix de la irregularitat d'aquest fet i del greu

perjudici que suposa per als afectats. Al mateix temps reitera que, "aquesta situació es porta repetint diversos mesos, en concret des de febrer, i a dia d'avui segueix sense consignació pressupostària". Serrano considera poc ètic que s'autoritzi aquestes hores extres, sense saber quan van a pagar-se i no comprèn com el pressupost va entrar en vigor el 6 de març i als 15 dies no hi havia crèdit per liquidar-les. És per tot això que Serrano va preguntar a l'equip de govern en el ple del passat 29 de setembre, entre altres qüestions, "si ha iniciat algun expedient de modificació pressupostària per normalitzar el greu error que van cometre en la confecció del pressupost".

L'IES JOAN COROMINES AMB LA IGUALTAT DE GÈNERE

text d'IES JC

Des de la passada setmana tenim a l'IES Joan Coromines un panell emmarcat en color lila, destinat a recollir notícies sobre igualtat de gènere i diversitat sexual.

Es poden trobar dades i articles sobre coeducació, feminicidis a l'Estat Espanyol, masclisme als esports olímpics i gènere neutre. Malauradament, aquesta setmana hem hagut d'actualitzar les dades sobre els feminicidis, en confirmar-se la mort d'una dona a mans del seu marit a Arévalo (Àvila). A data d'avui, són ja 77 les dones assassinades aquest any 2016. Entenem que l'educació és una eina clau per capgirar aquesta inacceptable realitat. Per això, aquest mur vol ser un espai actiu i participatiu que convida a la reflexió i llance un crit a favor de la igualtat i de la diversitat de totes les persones. Tota la comunitat educativa pot fer les seues aportacions. Coordinació d'igualtat de gènere.

El Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló arriba a la majoria d'edat

text REDACCI

La Regidoria de Cultura ha convocat un any més el Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló, amb el lema «Retrats de gent de Benicarló». Les obres, que han de ser originals i inèdites, es poden presentar fins al 25 d'octubre i optaran a tres premis de 500, 250 i 100 euros.

El Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló arriba ja a la majoria d'edat i ho fa convocant una nova edició del concurs destinada a tots els fotògrafs aficionats i professionals que ho desitgen. La temàtica triada enguany és «Retrats de gent de Benicarló». Cada participant només podrà presentar un

màxim de tres fotografies, en color, o en blanc i negre, amb possibilitat de tractament digital, però no de muntatge.

Les obres es podran presentar fins al 25 d'octubre i optaran als tres premis que s'atorguen: el primer, dotat amb 500 euros, el segon amb 250 euros i el tercer amb 100 euros. Els criteris que tindrà en compte el jurat per tal d'escollir l'obra guanyadora seran la il·luminació, la composició, la dificultat, la perfecció tècnica, l'originalitat, l'impacte o l'aplicació dels efectes o retocs.

La decisió del jurat es coneixerà en el mateix moment del lliurament dels premis, que tindrà lloc dijous 3 de novembre al Mucbe-Centre Cultural Convent de Sant Francesc, en l'acte d'inauguració de l'exposició de les obres presentades. L'exposició romandrà oberta fins a l'11 de desembre.

Senyora Garcia:

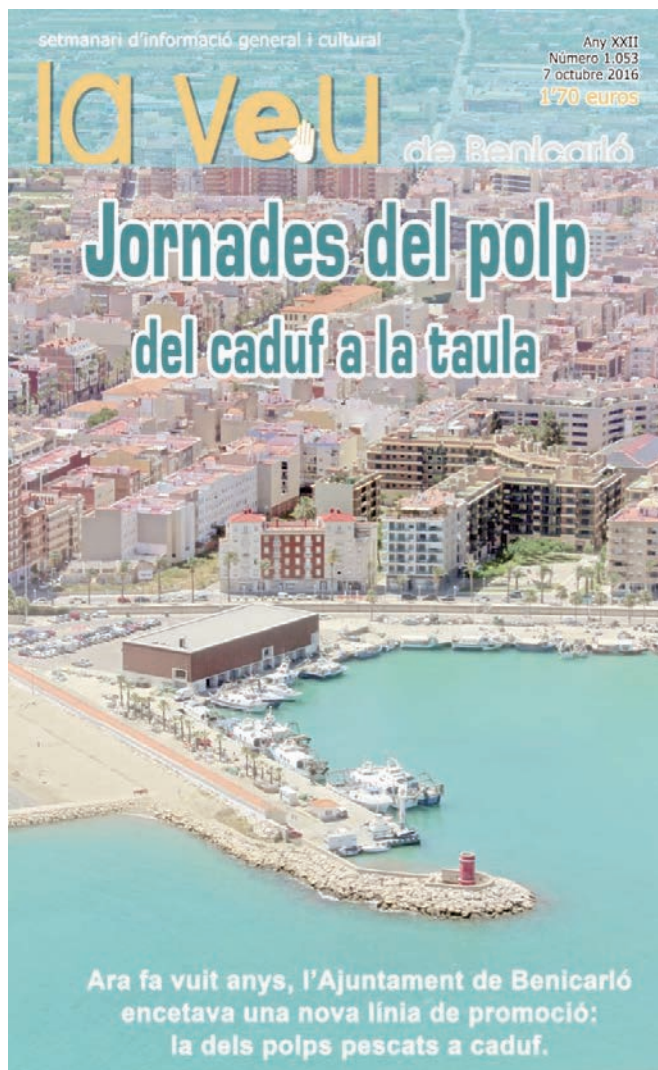
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

No ho entenc, de veritat. De vegades s'escriuen coses a les quals jo no li trobo ni lliga ni substància, però segurament serà perquè jo tampoc no la tinc. O directament és que no tinc prou capacitat per entendre-les. A veure. Li donen una panissola al "responsable de Cultura" perquè no ha fet res per commemorar ... el set-cents vuitanta aniversari de la nostra Carta Pobra. Set-cents vuitanta aniversari, sí. Ací ens hauríem de posar d'acord sobre quins aniversaris requereixen pompa i ostentació. És el set-cents vuitanta un d'ells? És cada deu anys? El set-cents vuitanta-cinc també s'ha de celebrar? O hem d'anar directament al set-cents noranta? O potser per tan poc guardem els diners de les properes celebracions i fem uns gran fastos en arribar als vuit-cents. Així és que posem-nos d'acord. O és que hem de mirar sempre allò que fan els del poble del costat per modular la nostra existència? Què ens fot a nosaltres si al poble del costat posen banderetes o fan una cursa de caragols? Ara, que vostès sabran, senyora Garcia, però donar-li una panissola al regidor que dona més joc de tots els del nostre ajuntament, no és just ni necessari. Encara li diré més. Jo admiro a aquest xicot perquè és capaç de posar nerviós als sectors més casposos i reaccionaris del nostre poble sense immutar-se. I he de reconèixer que això m'agrada mooolt.

Jornades del polp a caduf. Ens conten que aquests animalets s'agafen d'aquesta manera tan ecològica i respectuosa, i que es fa amb cadufs de terrissa lligats amb unes cordes, etcètera, etcètera... Potser m'estic posant allà on no em demana ningú i segurament ara diré una barbaritat, però ja fa molt de temps que no veig cadufs de terrissa ni d'argila pel port. Només he vist uns recipients de plàstic o material similar, això sí, ben lligats amb cordes de niló, amb els quals suposo que es deu portar a la pràctica aquesta artesanal tècnica que fa que els polps siguen tan gustosos i tinguen eixe sabor tan intens a la nostra mar.

Pàgina sis. El ple ja ha aprovat el nou escut de la ciutat. Ara estarà en exposició pública per tal que els experts diguen la seua al respecte. Al ple va haver una regidora de l'oposició que va atacar amb virulència el nou escut, amb uns arguments que anaven dirigits a la línia de flotació del Consell Tècnic d'Heràldica i Vexil·lologia de la Generalitat Valenciana, més que als temes històrics. A l'igual que passa amb el valencià, tothom pot dir la seua i ara no només ens creixen els filòlegs, sinó els historiadors i els heraldistes. Però tot i això, el premi se'l va endur el regidor de Ciutadanos, a que allò que més li preocupava era el cost que això representaria per a les arques municipals. Important argument de fons que justificava plenament el seu vot en contra al nou escut. Ara jo. Ja vaig dir que l'escut m'agradava, i no tinc motius per a pensar el contrari. Històric, senzill i amb tot els requisits que una alta institució d'experts ha aconsellat. Només una cosa. Si per mi fóra, li llevaria la corona. Però això ja són figues d'un altre paner.

Pluja de milions per als dos pobles més importants de la nostra comarca. Potser el fet de tindre una alcaldessa vinarossenca ens ha obert els ulls? Ha hagut de vindre una senyora del poble del costat per tal de començar a rebre fons europeus? Jo ho tinc molt clar. Per cert... no estarà del nostre gran Jaime Mundo al darrere d'aquesta gran notícia? Recordem, i no em cansaré mai de repetir-ho, que va ser ell el gran aconseguidor de subvencions, obres, ajudes i grans projectes per al nostre poble. Incansable, es passava el dia de conselleria en conselleria reclamant inversions per a la seua terra. Aiiii! Quanta falta ens fas, Jaume!!!

Els de Sant Antoni celebren els trenta anys de la seua fira i es veu que fan compte de celebrar-ho amb alguns actes especials. Au, una carxofa per a ells!

Acabo. Aquesta setmana he trobat a faltar pàgines d'opinió, algun article d'alguns dels seus col·laboradors. No ho entenc, de veritat. Allò que els ha de diferenciar dels altres són els seus col·laboradors, que els tenen i molt bons. Però els costa massa agafar lo llapis i posar-se a escriure. Una llàstima, la veritat.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

ARRANCÀ DE CAVALL...

La passada setmana, en la nostra secció, ja parlàvem d'açò dels premis literaris que convoca l'Il·lustríssim i que sembla que no acaben de quallar. Bé, almenys no tots, com allí vam indicar. Doncs lluny d'acabar-se els problemes al voltant d'aquesta mena de convocatòries municipals, veiem que es multipliquen i ara a algunes els passa com al Guadiana: que apareixen i desapareixen. Per això els tafaners desitgem que els premis literaris Ciutat de Benicarló tinguin més continuïtat que el concurs de redacció i dibuix que va convocar la regidoria de Cultura l'any passat per commemorar el 9 d'Octubre. Una altra cosa és l'obligatorietat d'haver liquidat comptes pendents amb la Casa grana abans de poder embutxacar-se la dotació del premi per part dels guanyadors. Això és una obligació legal allà on siga i, és clar, als d'ara els toca passar per més papistes que el Papa (ja ens dispensaran la comparació confessional...) després de com ha anat tot durant els anys precedents en què governava el món el partit que ara tenim a la banqueta dels acusats. Està clar que al regidor de la cultura li agrada fer i desfer com al matalasser... però amb una miqueta més de coneixement si pot ser, no? A vore, a nosaltres ja ens va bé que faça de les seues però clar, després surt per ací i diuen que es queixa. Això sí, en privat, que és molt educat.

No hi havia una altra manera?

Si la d'abans era d'arrancà de cavall, aquesta que ara contarem, perfectament podria ser de parà de burro... si fem cas a la dita. I és que a un tafaner que anava per l'avinguda de lecla, una mica més i se l'han d'emportar amb la Samu de l'ensurt que va tenir al vore el terra de la cruïlla amb el carrer de Francisco Pizarro, tot roig. Osti tu, quin efecte! Una sanguinària!, va pensar immediatament. Diuen que el roig fa goig... però tant! No sabem quina haurà estat la ment lúcida que ha tingut la idea però creiem que se n'ha passat quatre pobles. Allò més bé pareix el decorat d'una pel·li de sèrie B, de sang i fetge. La cosa és tan notòria que fins i tot han tret pels mitjans la imatge, tant de dia com de nit, de com ha quedat de vistós l'invent. I és que, independentment de si et pot agradar més la pintura roja, si estava d'oferta, si pot servir per alguna cosa bona (que ho dubtem), si ho volien fer per cridar

l'atenció sobre la perillositat de la cruïlla, si estaven avorrits i van entropessar i els va caure el pot de pintura i després amb el motxo la cosa es va escampar... el cert és que enlloc, però enlloc (i a més l'estudi de l'article que ens ho ha tret als mitjans és prou exhaustiu), apareix una senyalització horitzontal com aquesta. Ja vorem si la cosa acaba així o els toca fer marxa enrere després que quan ploga el lloc es convertisca en zona de patinatge i esvarades. Quines lluminàries! Ah, i una altra cosa: aquesta pintura ja deu ser a prova del foc de falles, no?

Els retalls que vénen

Per cert, en què quedem? Una setmana ens trauen vostès que per culpa del govern central hem perdut una subvenció de quinze milions d'euros d'Europa i a l'altra, en lletra menuda, sí que són espavilats, diuen que en rebrem cinc del mateix lloc. A banda que no quadren massa

ve de la p gina anterior

els números, o l'alcaldeessa va sortir abans d'hora a dir la notícia o vostès també van ser molt ràpids a fer-se'n ressò. Al final, certament, no tenim massa clar en què ha quedat la cosa. Segurament deuen ser les retallades que els de la Comissió Europea li han dit al ministre de Guindos i a nosaltres ens ha tocat el rebre. Un o altre ens ho explicarà.

L'equip es recupera

Canviem de tema i parlem una mica del nostre 9 d'Octubre particular. Val a dir que enguany ha estat una mica més valencià que en altres anys. Fins i tot, si ens apuren, es van poder vore estels, encara que molt fugaços, cortesia del regidor de Cultura. I a més no ha passat res! Ni les hordes extremistes van prendre la població ni les estelades van acaparar els actes no oficials. Això sí, algun en va passar i més de tres van aprofitar per formular un desig que no podem saber.... Mireu sinó la foto que ens han enviat de la nit del concert de Pepet i Marieta que va ajudar a normalitzar la cosa i que, per cert, va estar molt més que bé, i amb molta participació. Normal... com havia de ser. I els de la caverna què diran ara? Els independentistes prenen Sant Bartomeu! I els espanyolistes també.. el dia de la Raça. Empatats.

Banderes a mida

Vinga, ja ficats amb això de les banderetes (mireu que dóna joc la cosa amb el personal buscant-nos la veta i nosaltres aprofitant-ho), què en direu de la composició dels de Ciudadanos fent el coret amb la blavera, l'estanquera i l'europea? No negarem que d'imaginació en tenen una mica... amb el seu "tres en uno" particular. D'això uns en diuen, per exemple, *espíritu europeo*; uns altres, embolica que fa fort. I és que l'amor és cec... que diria un tort, i no serà per coloretos que no tinga cada cristià el seu racó a la bandera de marres. Ara només els hi cal ficar el

cor al mig d'una imatge de la Terra i tenim la composició de l'any que ve. I si, a més, després, la fiquen al mig de la Via Làctia, ja la del segle. I si ens apuren, li poden plantar enmig una estampeta de Zeus (el responsable de l'empantanegada làctia...) a l'estil del quadre de La creació d'Adam... i ja tindrem un Miquel Àngel! En fi, que a falta de vaselina... el millor lubricant del mercat, les banderes!

Saber estar

Va, i ja embalats amb el tema de les banderoles, no podem deixar passar la imatge del regidor Barberà del passat Nou d'Octubre amb la blavera al darrere. No devia eixir-li borradura al bescoll? Les reines, les dames, cort d'honor, regidores i

regidors, alcaldessa... No sabem si la susdita la portava ell enganxada a l'americana o era allí plantada per l'ocasió però l'efecte òptic enganyava de veritat. Val a dir que, vistes les últimes polèmiques heràldiques, el xic sap traure profit de cada ocasió. A dalt amb estelada, a sota amb blavera. Això sí que és un ciutadà del món!

Polícia de carrers

Per cert, ja que estem amb açò del 9 d'Octubre i els actes associats, que enguany n'hem tingut més, tampoc estaria de més que quan acabaren, netejaren una mica la publicitat que han generat. Queda una mica lleig trobar-se les façanes embrutades amb aquesta cartelleria durant uns quants dies després... d'acabat el correfoc!

Qüestió de perspectives

Fronteres

text JOAN HERAS

Aquest any commemorarem els 700 anys de la mort de Ramon Llull, una figura clau de la cultura catalana que no sé si tots plegats valorem prou. La seva obra –immensa, inabastable, suggerent- recorre a estils i recursos molt diversos per tal d'anar construint les cares, les eines, d'un projecte filosòfic, literari i vital que té un vector, un nervi, que l'estructura i li dona sentit i unitat: la paraula com a eina persuasora i que no ha de deixar espais al dubte. Les diverses perspectives de l'obra de Llull neixen i ens condueixen a la certesa de la veritat absoluta d'un Déu creador, omnipotent i omnipresent. La seva art combinatòria –un sistema complexíssim de rodes de possibilitats que, ens ho agafem per on vulguem, sempre acaben demostrant la certesa indiscutible del poder del Déu cristià- se'ns presenta com un joc de gust clarament medieval -com els arguments per demostrar l'existència de Déu de sant Anselm o de sant Tomàs- però que ha despertat una fascinació molt gran en autors com Nicolau de Cusa, Leibniz o en els constructors de les xarxes informàtiques dels nostres dies. Però com a bon pensador medieval, Llull sap que el joc del raonament ja té d'entrada el final resolt perquè només pot ser un, perquè només hi ha una resposta vàlida, només hi ha una solució possible a la combinació d'elements.

Aquesta idea que de veritat només n'hi ha una de sola, de possible, no és exclusiva de Llull sinó que s'inscriu en el cor mateix del pensament occidental fins –amb sempre algunes molt honorables i comptades excepcions- a les portes del segle XX. Des d'aquells pensadors tan immensos com Sòcrates i Plató –en aquella Atenes convulsa dels segles V i IV a.C.- se'ns ha dit i se'ns ha ensenyat que de veritat només n'hi ha una possible. Si la podem arribar a conèixer, a fer-nos-la nostra, ja és una altra història, és clar, però de veritat -com de virtut, de justícia, de bellesa, etc.- només n'hi ha una d'autèntica, de veritable. La perspectiva queda confinada a l'àmbit de les opinions, dels gustos, de les creences sense fonament de coneixement. En el pensament medieval cristià, aquesta única veritat s'identifica, és clar, amb Déu. Però a la modernitat també s'identificarà amb la ciència.

Si repassem una mica els giravolts de la nostra pròpia tradició cultural ens adonem que la defensa de l'existència d'una sola veritat es pensa i es concreta des de perspectives diferents i s'associa la idea de veritat a coses ben diferents: una idea de bellesa, de justícia o de virtut; un déu creador i omnipotent; allò que la meua raó em presenta com a indiscutible; un grapat de lleis que es poden demostrar –verificar- experimentalment, etc. Així doncs, la pròpia diversitat de veritats úniques ens empeny

inevitablement i necessàriament a entendre que la percepció d'allò que considerem cert, segur, veritable, indiscutible o evident –diguem-ho com ens sembli més oportú- depèn, s'inscriu, en la nostra perspectiva, en els nostres pressupòsits que tenen un condicionament cultural molt clar.

El fet és, en el fons, força senzill: una determinada perspectiva –una determinada manera d'entendre les coses, de decidir què és veritable esdevé –es construeix i es defensa- com a "veritat" única, vàlida universalment, quan assoleix l'estatus de ser la forma dominant d'entendre les coses, quan s'articula en una forma de poder, de saber irrefutable. Pensem, com a exemple, en les tesis de la condemna de Galileu. Galileu és acusat el 1633 –i quasi enviat a la foguera- per defensar l'heliocentrisme: una mirada diferent, una veritat diferent a la que era la dominant en aquell moment. El text de l'acusació justifica la condemna pel fet que aquest científic defensa unes tesis filosòficament falses i teològicament herètiques. Aquesta cèlebre condemna - que, per cert, haurem d'esperar molts i molts anys perquè l'Església en reconegui l'error- evidencia el xoc de perspectives, el conflicte entre dues veritats.

Però si ens centrem en aspectes més socials –polítics, jurídics, ètics- la força de la perspectiva esdevé irrefutable. Com podem entendre, si no és entenent que les veritats són moltes i diverses, l'actitud del PP davant del procés nacional català o sobre la justificació de facto de tants i tants casos de corrupció? O l'actitud d'un PSOE que està a punt de legitimar un nou govern de Rajoy? Tot plegat, doncs, respon a una qüestió de perspectives.

Llull, el fantàstic

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Exilis

Fèlix surt de casa amb l'encàrrec de veure món, i el primer que es troba és una pastoreta molt valenta. Fèlix li pregunta si no té por d'estar tota sola al mig del bosc, i ella li respon que no, ja que confia que Déu la protegirà. Fèlix se'n va, tot meravellat d'aquella dona, i quan està una mica lluny sent uns crits, es gira enrere i veu com un llop ataca les ovelles de la pastora. Ella, en comptes de fugir, encalça el llop. Aquest solta l'ovella que tenia a la boca, es regira cap a la pastora, i la devora. Impactat per allò que ha vist, Fèlix entra en crisi: deu ser que Déu no existeix, si aquella pastora que tant hi confiava ha acabat així?

Així comença el primer episodi de *Fèlix o Llibre de meravelles*, del mallorquí Ramon Llull, del qual enguany se celebren —poca broma— set-cents anys de la mort. La historieta sol fer riure els meus alumnes quan els l'explico, i és realment il·lustrativa d'una de les coses que fan Llull atractiu: la frescor i la gràcia dels centenars d'històries que inclouen els seus llibres. Un altre efecte que sol tenir la història de la "pastoreta" (com diu Llull) és el de sorpresa. Sorpresa perquè, al cap i a la fi, aquest autor tan antic planteja el dubte de fe del personatge d'una manera molt actual, comprensible per a qualsevol lector avui dia. Sorpren la "modernitat" del plantejament, prenent el terme "modernitat" amb moltes prevencions, perquè Llull és radicalment medieval.

Gràcia i sorpresa són, efectivament, dos dels efectes que produeix aquest autor excepcional i tan poc conegut. La primera sorpresa, però, que frega l'astorament, és

comprovar la immensitat del corpus lul·lià: gairebé tres-centes obres, algunes de llargària i complexitat enciclopèdica; una obra plurilingüe escrita en català, llatí, occità; un sistema propi de pensament, l'Art, amb el qual pretenia explicar la realitat sencera i donar raó de la fe cristiana. Es tracta d'un fenomen només explicable perquè Llull era un prodigi de la natura, un ésser excepcional.

Però Llull no és un clàssic, recuperable encara, per l'enormitat de la seua producció, sinó per la seua capacitat d'interessar-nos en les seues històries. Era un mestre de l'exemple, aquell gènere medieval que consistia en la narració d'una història per a explicar o il·lustrar una idea, generalment moral. És ben cert, però, que per a valorar com a lectors actuals una obra com la de Llull, hem de tenir una doble actitud. D'una banda, hem d'entendre que és fill d'una època i un entorn cultural, i contextualitzar-lo adequadament. En el cas del beat mallorquí, cal tenir clar que escrivia literatura amb un únic propòsit, que era la difusió de la fe cristiana. Per un altre costat, cal llegir-lo amb bona disposició i sense prejudicis ni apriorismes, sense penjar-li etiquetes com "important", "avorrit", "dens".

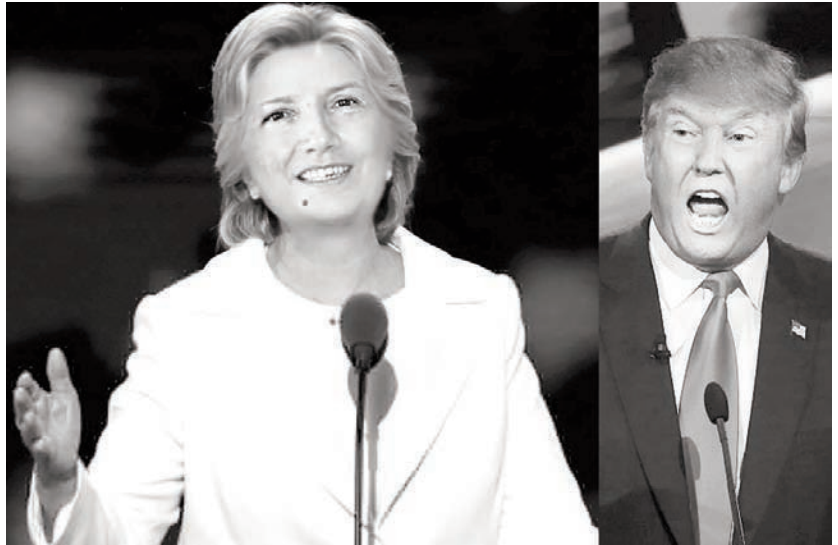
Set-cents anys de Llull, efectivament, i sembla que això es commemorarà com l'ocasió es mereix. El que no tinc tan clar és que tinga la repercussió que caldria, vull dir fora dels àmbits lletraferits o acadèmics. Caldria apropar-se a Llull de manera menys reverencial. Sense que això vulga dir simplificar-lo en excés: en aquest sentit, seria de desitjar que aparegueren edicions divulgatives de la seua obra que no es limitaren al *Llibre de les bèsties*. Només mostrant-lo com era aconseguirem que siga valorat.

QUI ÉS EL DONALD TRUMP BENICARLANDO?

text J. GUILLEM

El progrés benicarlando s'escandalitza perquè el milionari Donald Trump té possibilitats de ser escollit president dels Estats Units d'Amèrica. No comprén per què aquest senyor que fabrica impropèris en sèrie ha arribat a la recta final de la carrera presidencial americana. Concep com un insult a la intel·ligència que aquest individu pugua arribar a dirigir el destí de la civilització occidental però, sobretot, no troba explicació al fet que per a ser el màxim dirigent de la màxima màquina de guerra ser groller resulte efectiu. Acte seguit, culpabilitza el poble americà per inculte, per viure alienat víctima de la manipulació mediàtica i el qualifica d'ignorant irresponsable que no sap el que li convé votar. El següent lloc comú que visita el progrés benicarlando és un terreny que qüestiona que tots els vots dels ciutadans tinguen el mateix valor.

Aquest Dia de la Marmota l'ha viscut el progrés benicarlando tres-cents seixanta-i-cinc dies a l'any al llarg de vint anys però encara no sap per on li han plogut les hòsties tot aquest temps. Darrere d'aquesta suposada superioritat moral, també els progrés valencians s'han amagat els mateixos vint anys incapaços de comprendre per què personatges grotescos i deformes els guanyaven una elecció darrere d'una altra. Fins i tot, hi ha qui afirma

que s'han sentit còmodes als seus amagatalls de luxe mentre caminaven de derrota en derrota. Em va deixar sense paraules que un dels negociadors dels progrés valencians del Pacte del Botànic encara fóra l'inefable Ciprià Císcar, però l'estampa televisiva de 'Lerma fumant cigarro' al sagnant comitè del PSOE explica més coses que qualsevol enquesta política del CIS.

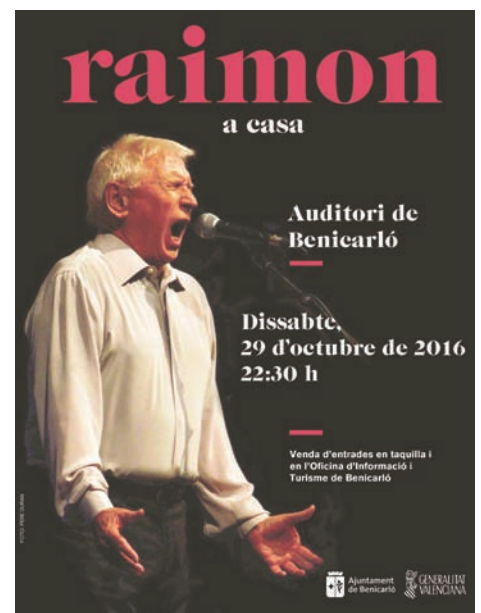
Per cert, la germana de la cunyada d'una amiga meua que viu amb la padrina d'una cosina d'un baró crític (alerta a la contradicció del terme) assegura que la Xaro podria ser la Hillary local. No m'acaba de convèncer massa la comparació. En canvi, tot i gaudir d'una crítica autoritat, no em va saber aclarir qui és el doble benicarlando de Donald Trump. Jo tinc feta l'aposta però no voldria per res del món, benvolgut lector, condicionar la seua encertada opinió.

Les entrades per al concert de Raimon s'esgoten en tres dies

text REDACCI

El concert que oferirà el cantautor Raimon el proper 29 d'octubre a Benicarló ha esgotat les entrades en només tres dies. Tal i com obliga la llei, l'Ajuntament ha reservat 40 entrades que es posaran a la venda el mateix dia del concert.

L'expectació que ha generat el concert que el cantautor Raimon oferirà a Benicarló el proper 29 d'octubre s'ha traduït en un ritme frenètic en la venda d'entrades, que s'han esgotat en només tres dies. Ja el primer dia, en només una hora es van vendre el 50% de les butlletes i la resta s'han acabat en poc més de dos dies. Tal i com marca la llei, s'ha reservat el 10% de les entrades (40 en total), que es posaran a la venda el dia del concert. A més, si l'artista no retira les 9 entrades que té assignades per contracte, aquestes també es posaran a la venda. El recital, que tindrà lloc a l'Auditori Pedro Mercader a les 22.30 hores, s'emmarca en la gira commemorativa dels cinquanta anys del cantautor damunt dels escenaris i plasmarà tota una vida de cançons, des que el 1959 fins a l'actualitat. El concert compta amb el patrocini de CulturArts, a través de la Generalitat Valenciana.

JÚLIA BARRACHINA I GEMMA LABÈRNIA AMB LA SELECCIÓ VALENCIANA

text CNB

Dissabte 8 d'Octubre, 2 nedadores de categoria júnior del Club Natació Benicarló, Júlia Barrachina i Gemma Labèrnia, participaren, junt a la seua entrenadora Miryam Martínez, en la primera concentració de la temporada de la selecció valenciana.

Les concentracions de la selecció son jornades d'entrenament, dirigides pels tècnics de la federació valenciana, amb la finalitat de preparar l'equip valencià per al campionat d'Espanya per comunitats autònomes que es disputarà a Madrid els dies 11 i 12 de Febrer de 2017.

Pel matí, entrenaren, en sec, a les instal·lacions del complexe esportiu de la Petxina, en València. Després de dinar, es traslladaren a la piscina de la universitat politècnica de València, on finalitzaren la jornada amb un fort entrenament en aigua.

Per al club Natació Benicarló, el tindre 2 esportistes seleccionades dins del grup de les 8 millors nedadores júnior de la comunitat, és un reconeixement al treball que, diàriament, fan els tècnics i tots els components de l'equip.

El Peníscola dóna la campanada i derrota el Barcelona

text VICENT FERRER

3 PEÑISCOLA REHABMEDIC: Iker López, Iván Rumbo, Carlinhos, Michel, Juan Carlos; cinc inicial; Yeray, Esteban, Rubén Orzaez, Juan Emilio, Lucas Bolo i Terry.

2 FC BARCELONA LASSA: Paco Sedano, Marc Tolrà, Joao Batista, Adolfo, Diego Quintela; cinc inicial; Aicardo, Rómulo, Dyego, Bateria, Ferrao i Roger Serrano.

ÀRBITRES: Fortes Pardo i Martínez Flores, col·legi murcià. Targeta groga per a Juan Carlos, Bateria, Joao Batista, Esteban i Michel. Van expulsar a Ferrao, min 33 per doble amonestació.

GOLS: 1-0 min. 4, Juan Carlos. 2-0 min. 23, Iván Rumbo. 2-1 min. 23, Bateria. 3-1 min. 26, Michel. 3-2 min. 36, Marc Tolrà.

INCIDÈNCIES: Ple al Pavelló Municipal d'Esports. Juan Carlos i Michel van mostrar a l'afició els trofeus que van rebre de la LNFS. Partit retransmès per Esport 3.

El Peníscola treballant al màxim fins a l'últim segon, va aconseguir la primera i merescuda victòria de la temporada, davant un dels grans de la Lliga, sabent patir en els últims cinc minuts davant un Barcelona que va atacar amb tot a la recerca de millor resultat.

Interessant primer temps, en el qual el Peníscola, després de respondre una rematada de Bateria on es va lluir Iker

López, va estrènyer molt i obligà Paco Sedano a lluir-se traient dues pilotes a córner després de les rematades de Yeray i Juan Carlos. Als quatre minuts eixida en fals de Paco Sedano que aprofita Juan Carlos per a obrir el marcador. Va intentar igualar el Barcelona i va tenir la seua oportunitat Tolrà al servei d'una falta, però Iker López es va lluir. Vist el partit Andréu Plaza va demanar temps mort i el Barça va començar a estrènyer i va prendre el comandament del partit, però sense la profunditat suficient per a posar en dificultats l'equip peniscolà, que amb la seua pressió aconseguia ofegar el joc visitant.

Després del descans va eixir el Barcelona estrenyent, buscant l'empat, però en una recuperació de Rubén Orzaez aquest creuà el camp, passà a Iván Rumbo, que va marcar el segon davant l'alegria de l'afició local. No obstant açò en el mateix minut el Barcelona va empatar, després d'una rematada al travessar de Ferrao que el seu rebuig va aprofitar Bateria per a reduir distàncies. Va tornar a marcar l'equip local en aprofitar Michel un rebuig del travessar després de rematada de Yeray. L'expulsió de Ferrao va permetre al Peníscola durant dos minuts recobrar energies de cara als últims cinc minuts, però es va lesionar el goleador Juan Carlos. Tolrà va eixir com a porter jugador en un intent d'Andreu Plaza per millorar el resultat i demanar temps mort un minut més tard. A 4,25 per al final Tolrà des de lluny va escurçar distàncies. A 1.48 temps mort demanat per Canillas per a donar últimes instruccions. Una falta de Yeray va permetre a Aicardo llançar des dels 10 metres, que Iker López va aconseguir rebutjar. Juan Emilio va rematar al pal mancant 10 segons que es van aguantar per a sumar la primera victòria de la temporada.

Gran jornada de bàsquet a Benicarló del VIII Memorial Manolo Llorach

text VICENT FERRER

Tota la instal·lació del pavelló poliesportiu, totes les seues pistes, van ser la passada setmana una festa del bàsquet, celebrant-se el VIII Memorial Manolo Llorach, organitzat pel CB Benicarló, amb la participació de 30 equips procedents de 10 clubs de Castelló i Tarragona. CB Castelló, Peníscola BC, EB Vila-real, Vila-real BC, TAU Castelló, CB Onda, L'Alcova BC, Nou Bàsquet Femení Castelló, CP Rapitenc i Amposta. Els partits van començar a les 09.00 hores i van acabar sobre les 18.00, amb un total de 30 equips participant i amb una mitja part per a menjar les paelles que van preparar voluntaris del CB Benicarló.

Els guanyadors van ser els següents:

Categoria Prebenjamí
 Campió: CB Benicarló
 Subcampió: EB Vila-real

Categoria Benjamí
 Campió: CB Benicarló
 Subcampió: CB Morvedre Sagunt

Categoria Aleví
 Campió: CB Morvedre Sagunt
 Subcampió: TAU Castelló

El Club Bàsquet Benicarló ha iniciat la temporada amb bon peu

text VICENT FERRER

L'equip sènior masculí del Club Bàsquet Benicarló ha iniciat la temporada, en Lliga Autònoma, amb una important victòria en la pista del Grau de Castelló. Els castellonencs són un dels equips més forts de la lliga, tercer classificat en la passada campanya i que aspira a repetir lloc entre els candidats a l'ascens. L'equip benicarlando comença de la millor forma el curs, venent en una pista en la qual, en principi, pocs equips s'emportaran el triomf. L'equip júnior no va voler ser menys i va guanyar a València.

L'inici del partit va ser amb problemes per al Benicarló, que va tardar quatre minuts a estrenar el seu marcador. No obstant açò, es va reaccionar a temps i el Grau es va mantenir a cinc punts, 12-17, gràcies als 10 punts consecutius del seu màxim anotador, Quiñonero. En el segon quart, el partit es va igualar, gràcies a les contínues pèrdues de pilota dels caduferos, que van arribar a sumar 17 pilotes perdudes al descans. Malgrat açò, l'equip va arribar al descans amb una mínima victòria, 31-30.

Ja en la segona meitat, els caduferos van ajustar la seua defensa i van minimitzar pèrdues. Amb un parcial d'11-0, van marcar les primeres diferències del partit, 46-35. Sense massa fluïdesa en el joc però realitzant una bona defensa i protegint el rebot, els benicarlandos van mantenir aqueixa

renda fins als minuts finals. En aqueix moment, l'encert en els tirs lliures (81 %) va acabar donant el triomf a l'equip per 13 punts de diferència al final.

Per part del CB Benicarló van jugar: Byron Richards (24), Julen Martín (2), Luis Salvador (10), Ernest Ngome (6), Rubén Beltrán; cinc inicial; David Miakanda (7), Egosha Oyasamwen (6), Fran Caldés (6), Sergio Laso (8), Aitor Martínez i Pau París.

A més l'equip júnior també va iniciar la temporada, amb victòria a València, en la pista del Dom Bosco per 58-50.

Diumenge que ve a les 18:30, l'equip sènior rebrà a casa al CB Castelló. Dos hores abans el júnior rebrà al CB Borriana.

ÉS BENICARLÓ, 9 D'OCTUBRE

text VICENT T. PERIS

Al Benicarló li va costar més del previst desfer-se d'un correós San Pedro. Si no arriba a ser per l'espectacular actuació del nostre porter Aguayo ara estariem parlant d'un resultat molt diferent al de la victòria per dos a zero obtinguda.

Com pot ser que un CDB sobre el paper infinitament millor que el contrincant haguera de patir tant? L'explicació estava, una vegada més assegurada a la grada. En aquesta ocasió els poders penso que malèfics de l'excalde de San Jorge i exdiputat de i per Castellón no van ser suficients per igualar-nos la vesprada. Tan gran era i és la superioritat del Benicarló.

Diumenge passat no era un dia qualsevol, no. Era 9 d'O(o)ctubre, el dia de todos los valencianos. M'esperava algun detall al·lusiu per part de la junta directiva en una data tan assenyalada. M'haguera omplert de joia i satisfacció que els dos equips hagueren sortit al terreny de joc amb una considerable bandera espanyola (iep, primer espanyols, després, si convé, alguna cosa més, però primer espanyols). Totes dues formacions i la tripleta arbitral precedides per un senyor que diuen que aqueix mateix matí s'havia passat pel poble amb un pal que en feia dos o tres d'ell i en què enarborava una gloriosa senyera. Un abanderado que diuen. Ja ho cantaven els de Siniestro Total a la celebrada cançó «Es que me pica un huevo»: «...yo he llevado en mi interior Abanderado: el día más señalado al cumplir como soldado, al sentirme enamorado». I encara haguera quedat millor si l'abanderado en qüestió s'haguera posat un uniforme que té de l'Hermandad de Amigos del Benemérito Cuerpo i que va lluir amb passió i orgull el dia de la Pilarica de l'any passat i no sé si també d'enguany. El quadre l'haguera pogut completar fent la sacada d'honor la regidora Jovaní que -malgrat que té tendència a parlar sempre en castellà, un detall sense importància per sentir-se profundament valencià- és l'única que es preocupa perquè quede clar que valencià i català no són ben bé el mateix.

Quina llàstima de la manca de delicadesa i tacte de la directiva. Fins i tot la meua Margot haguera sigut capaç de sortir al mig del camp amb una estelada igual com se la va posar un dia el patriota Alberto Boadeja i dedicar-li una segur que aplaudida botifarra al regidor Barberà. Ché, quina llàstima!

El fet real és que vam patir de valent. Aguayo va fer tres o quatre aturades que ni Casilles en els seus millors temps. No sap ningú com allargava la mà i amb la punta dels dits desviava l'esfèrica fora. O com va intuir la trajectòria del baló en dos xuts a boca de canó. Quines aturades!

Però el futbol en aquest cas va ser just i el futbol sap que el Benicarló és millor que el San Pedro. Per això precisament en la primera aproximació seriosa que vam fer a la porteria contrària, Óscar va aconseguir marcar de fort i col·locat xut.

Ho va tornar a celebrar amb una figuereta sense mans i a mi em fa patir que no es trenque un dia l'ansa del coll. Mitja part.

Avorriment total perquè Josvi Palanques no ens informa de res. Directiva, per favor, facen alguna cosa! A més, vaig vore amb aquests ulls que s'acabaran menjant els cucs com al més internacional dels nostres espíquers li va tocar pagar l'entrada per accedir al camp. On hem arribat!

A la segona part, més del mateix. Els grauers apretaven i nosaltres no acabàvem d'enfilar bé la porteria contrària. La millor judada la va protagonitzar novament Óscar. Va pegar un bot tan gran que li va pillar la pilota de les mans al porter foraster que també estava saltant. Va marcar, però el linier de tgribuna va dir que no, que allò era fora de joc. Llàstima, llàstima. Ai que ens empataran, ai que ens empataran. Però no, el jove Matías Cardozo, que havia entrat de refresc, va fer el de la tranquil·litat definitiva. Ell mateix no ho va poder vore perquè... el va fer amb l'esquena en rebotar-li un rebuig d'un defensa. I ací es va acabar la història.

Diumenge vinent anem al camp del CD Castelló B, que encara no ha perdut partit. Ja vorem què passe.

Comencen els preparatius per a la Mitja Marató de la Carxofa

tex i foto AJ BENICARLÓ

La Regidoria d'Esports ha començat a ultimar els detalls de la mitja marató que tindrà lloc el proper 5 de febrer i ha mantingut una primera reunió amb l'Ajuntament de Peníscola per a perfilar la coordinació del recorregut i la col·laboració tècnica. La cursa s'emmarcarà en els actes de la Festa de la Carxofa.

Els regidors d'Esports dels ajuntaments de Benicarló i Peníscola, Carlos Flos i Raquel París, acompanyats dels tècnics municipals, s'han reunit per començar a treballar els detalls de la XXVIII Mitja Marató de la Carxofa que tindrà lloc el proper 5 de febrer. La cursa, que l'Ajuntament de Benicarló ha recuperat després de 5 anys, tindrà la sortida i arribada a Benicarló, amb un recorregut que passarà per Peníscola i el seu castell. És per aquest motiu que els dos ajuntaments han establert els primers contactes, amb l'objectiu de coordinar el recorregut, les mesures de seguretat i els detalls tècnics que seran necessaris per a l'organització de la cursa.

La Mitja Marató, que compta amb la col·laboració del Club Triatló Basiliscus i del Club d'Atletisme Baix Maestrat, s'emmarcarà en el programa d'actes de la Festa de la Carxofa 2017, amb la voluntat de fer un pas més en la promoció de la ciutat, combinant l'oferta turística amb la gastronòmica i l'esportiva.

Les inscripcions per a participar en la cursa ja estan obertes i es poden formalitzar a través del web www.hj-crono.es. De moment, ja s'han inscrit més de 50 persones.

Els Balaguer, tercers al ciclocròs d'Enova

text VICENT FERRER foto CC BALAGUER

Es va celebrar la segona prova de la Challenge de ciclocròs de la Comunitat Valenciana en l'Enova, amb participació del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló, en un circuit dur pel desnivell de pujada i baixada i els sots del terreny amb molta pols.

Com sempre, el primer a participar va ser el màster 50, José Julián Balaguer que va acabar tercer. Després serien les fèmines amb eixida conjunta, les júnior i elite, on Isabel Balaguer es va classificar en tercer lloc, en júnior, i Mar Lopez es va classificar octava, en elite. Pròxima prova a Ayacor.

El benicarlando Ferran Remolina Rallo, al costat del Club Triatló Huracán de València, ascendeixen a la Primera Divisió Nacional

text i foto VICENT FERRER

Els dies 24 i 25 de setembre, es va celebrar en la ciutat de Gijón, la Lliga Nacional de Clubs de Triatló, que va comptar amb la participació dels millors clubs i triatletes de nivell nacional i internacional. La mateixa estava oberta per a equips per: lliga promoció, 2ª divisió i 1ª divisió.

Van prendre eixida en el triatló sprint de 2ª divisió 150 participants, entre els quals es trobava el benicarlando Ferran Remolina Rallo, del Club Triatló Huracà València, al costat de 9 companys d'equip.

Aquest triatló consistia a completar un circuit d'una volta de 750 metres de nadant per la platja de Sant Lorenzo de Gijón; quatre voltes de cinc quilòmetres per un circuit ciclista bastant tècnic, i cinc quilòmetres de carrera a peu, dividits en dues voltes de 2,5 quilòmetres per un passeig de la ciutat.

És una prova per equips en el qual es competeix individualment, cada equip estava compost per 10 triatletes que haurien d'arribar en les millors posicions possibles per a així obtenir la major puntuació. Cada lloc era un punt d'or per al club així que no va haver-hi treua durant tota l'hora que va durar el triatló.

Finalment el Club Triatló Huracà València, al costat de Ferran Remolina Rallo i nou companys més, van aconseguir la medalla d'or i campions de la 2ª Divisió i el desitjat ascens a 1ª Divisió Nacional, equivalent a la 1ª Divisió de Futbol.

Una fita molt important per a aquest humil equip valencià amb tan sols quatre anys d'existència, que s'alternara amb l'elit nacional i internacional en 2017.

CORRELENGUA 2016

text i foto

Alumnes de 4t d'EP Mestre Francesc Català

Divendres 7 d'octubre coincidint amb els actes de la Diada del País Valencià, varem anar a rebre la flama del Correlengua 2016 que arribava a Benicarló, primer varem anar a la Plaça de la Constitució on després d'esmorzar ens varem preparar per a seguir la flama.

A les 10 va arribar a mans dels alumnes de l'IVAS i tots junts ens vam traslladar a la Plaça de Sant Bartomeu on primer es va fer la recepció institucional de la flama a càrrec de l'alcalde Xaro Miralles i a continuació un representant de cada escola va llegir el Manifest del Correlengua 2016 en homenatge a Ramon Llull i Isabel de Villena.

Seguidament va tindre lloc l'actuació de Moniatto Xou que ens va fer passar una estona molt divertida.

Quan va acabar un company de quart va pujar a arreplegar la flama per portar-la a l'escola.

Quan la nostra Flama va arribar a l'escola la resta de companys la van rebre amb forts aplaudiments i acompanyada per la Muixaranga.

Uns quants alumnes de quart vam tornar a llegir el Manifest del Correlengua i després tots junts ens varem fer una foto amb la Flama.

